अञ्चरनगमं। मनीति दीर्घः अध्यासाचेति घलं कुताज्ञातिस त्याच ददमभ्यगं शोणितं तथाः संप्रहारे युद्धे अच्युतत् गलितं च्यतिरचरणे अकर्मकोऽच दरनुबन्धलादिरितावेत्यङ् सीतां भचितं तथारेव विवादे। हत्तदित भावः॥ २८॥

सीतामित्यादि। दत्येवं लच्चणायाभिषदिति स्नोकचतुष्ट थेषु सम्बंधते हे सीमिने भ्रवं निस्चिते उत्येचे वा सीतां हन्नुमिच्चू राचसावारतां त्राङ्पूर्वात् च्छलिगत्यादत्यसात् च्छपापणेचे त्यसादा वत्त्यसेत्यादिना पचे ङः हन्नोर्णुरिति गुणः त्राङा विनापि रूपमेतत् हनेः सनिर्घोऽञ्झनिङ्गामिति दीर्घः खेईाघः कुताज्ञातमित्याह तथारेव संप्रहारे युद्धे ददं त्रभ्ययं त्रभिनवं शोणितं त्रच्युतत् गलितं च्युतिरचरणेऽकर्मकः दरिलात् शासु लिद्युदित्यादिना पचे ङः सीतामन्तं तथारेव विरोधाजातदति भावः॥ २८॥

इदं कवचमचोतीत् साश्वीऽयं चूर्णितीर्थः। एह्य मुंगिरिमन्वेष्टुमवगाहावहे द्रुतं॥ २८॥

ददिमित्यादि। ददं कव चम चो तीत् अष्टं त्रङभावे सिजेव म ज॰म॰ वित त्रयं रथः साश्रयार्णतत्रास्ते यतस्वैवं तस्मादे हि त्रागक दुतं किं पयादिलम्बसे त्रमुं गिरिमवगा हावहे विलो डयावः कि मर्थ त्रवेष्टं सीतामित्यर्थात् एतसम्ब पर्वतसमीपे कथाते॥ २८॥

ददमित्यादि॥ कवचिमदं त्रच्योतीत् अष्टं दरित्वात् ङाभाव भ॰ पचे व्यांभिः त्रयोन सह चूर्णिताऽयं रथयास्ते यतएवं तस्मात्